

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

V Munising, Mich., je zgubil rojak Matt Fintar oko pri delu. Nahaja se v bolnišnici v Marquette. In rojak Luis Vesel se je pobil na rami pri delu v gozdu.

Kap na možganih je zadela rokaja Antona Whiteja v New Yorku. Star je 48 let in doma iz Domžal.

V Somerset, Pa., je umrl rojak Frank Parkel, star 66 let, doma iz Mirne peči na Dolenjskem. Tu zapuša brata in sestro, v starem kraju pa drugo sestro.

V Osage, W. Va., je po dolgi in mučni bolezni umrla Franciška Tekavec, rojena Kovačič, stara 56 let in doma nekje na Dolenjskem. Zapuša moža, tri sinove in tri hčere, brata v Pennsylvaniji in brata nekje v Minnesoti.

"Prosveta" z dne 3. marca, 1936, prinaša dopis Avgusta Kužnika iz Clevelanda, v katerem napada dopisnika "Newburških novic" v našem časopisu. Takele cvetke strupene zagrizenosti prinaša Mr. Kužnik v javnost za newburškega dopisnika: lenuhar, profesionalni poneumnevalec, ovrčarski pastir, čečka bedastoče, piše oslovsko, klofute, zabosti, brce, Galilejec in morec, dela biznis z "bogom," proketo zabavljanje, tudi, da figo za "boga," možganska plesnoba, smeti... Tako piše August Kužnik v "Prosveti." No, ko skoneča svoj dopis, je pa napisal te-le besede: "Ni moj namen koga žaliti, toda norišnica je na Turney Road, in tam je še nekaj pametnih rojakov!" Uredništvo A. D. pristavlja, da Mr. Kužnik, dopisnik "Prosvete" stanuje jako blizu norišnice.

V Emerald, Cal., je preminula dobro poznana 53-letna Johana Požar, rojena Cvar, doma iz vasi Slatnik pri Ribnici. Ranika je prišla v Ameriko leta 1901 in je bivala prvotno v Minnesoti, zadnjih 11 let pa v Californiji. Poleg žalujočega soproga zapuša tudi 10 otrok in veliko sorodnikov.

Ostra postava

V Washingtonu bodo te dni sprejeli v kongresu postavko, ki se tiče predsedniških volitev. Znano je, da razni industrijalci in bosji pritiskajo na delavce ob predsedniških volitvah, da volijo republikanski tiket. Na vse načine ustrahujejo delavce, da bi jih pridobili za volitev republikanskega kandidata. Nova postavka bo skušala to preprečiti. Postava narekuje \$5000 kazni in ero leto ječe za vsakega, kdor bi le skušal pregovoriti ali ustrahovati koga, da voli tega ali onega za predsednika.

Samo eno galono

Administrator zvezne alkoholne administracije je včeraj izjavil, da ameriški potniki, ki prihajajo iz tujezemskih dežel, ne smejo pri svojem povratku v Ameriko prinesiti s seboj več kot eno galono tujezemskega žganja — prosto carine. Eno galono ga pa lahko vsak potnik svobodno prinese v Ameriko. Torej, gg. Kollander in drugi, ki potujejo letno v domovino in se vračate, glejte, da boste prihodnjič malo več prinesli kot en štampelj za poskušnjo.

Young je kandidat

Končno se je vendar odločil ohijski kongresman Stephen Young, da bo pri primarnih volitvah v maju mesecu kandidiral kot demokratiški kandidat za gubernerja napram sedanjemu gubernerrju Daveyu. Mr. Young je včeraj izjavil, da je prevzel kandidaturu, da naredi "konec graftu pri državni komisiji za kontrolo opojne pijače, v uradu za javne ceste in da naredi konec sploh vsemu graftu v Ohio." Nastop kongresmana Younga bo precej spremenil politični položaj v Ohio, zlasti pa v Cuyahoga county. Vodstvo demokratske stranke v Clevelandu bo podpiralo Daveya, toda pričakuje se, da bo ogromna večina demokratskih volivcev podpirala Younga, ki je znan kot progresivni kongresman in demokrat. Tretji gubernerski kandidat je sedanji podgovernor Harold Mosier, ki se bo pa skoraj gotovo umaknil, tako da se bo primarni boj v resnici vršil samo med Daveyem in Youngom. Oba sta si zelo nasprotni načel v politiki in to je vzrok, da se pričakuje izredno zanimivega boja pri primarnih volitvah.

Nadaljne države se oglašajo o predsedniških kandidatih

Washington, 7. marca. Brez dvoma je že sedaj, da bo pravi kontest za predsedniško nominacijo v republikanski stranki od države Idaho in med gubernerrjem Landonom iz Kansasa.

Značilno pri obeh teh političarjih je, da se oba držita nekako srednje poti. Senator Borah večkrat pohvali Roosevelta, in enako tudi governor Landon. Oba sta menda prepričana, da preoster napad na Roosevelta ne prinese popularnosti.

Senator Borah je včeraj nastopil kot predsedniški kandidat v državi Nebraska, kjer se bo potegoval za predsedniške delegate. In dasi do gubernerja Landon sili, da tudi on nastopi v Nebraska, ki je poljedelska država, je Landon odklonil.

Iz Bele hiše se medtem naznaja, da bo predsednik Roosevelt nastopil kot kandidat pri primarnih volitvah v državi Ohio, Maryland in Massachusetts. Predsednik bo govoril v Marylandu 13. aprila pred konvencijo mladih demokratov, ki se najbolj zanimajo za Roosevelta. V Marylandu se je sedaj pridružil Roosevelt celoten senator Tydings, ki je bil sicer ves čas njegov kritik. Tydings je izjavil, da je boljši en "slab Roosevelt kot pa 12 dobrih Hooverjev."

Marinčič oproščen

John Marinčič, ki je v Clevelandu doma, toda je v Lorainu delil plakate I. W. W. organizacije, v katerih se je pozivalo delavce Dangler Stove Co. v Lorainu, da se organizirajo, je bil oproščen po sodniku Duffyu obtožbe "javnega nemira." Sodnik je izjavil, da politične in civilne organizacije lahko delijo plakate brez licence.

Birma

V cerkvi sv. Jožefa v Collinwoodu bo birma 31. marca in isti dan tudi v cerkvi Holy Cross v Euclidu.

* Zvezna vlada podpira 109.000 sirotnih študentov na ameriških univerzah.

Mussolini ustavil vojno v Afriki. Laška armada gre na pomoč Franciji

Asmara, Eritreja, 8. marca. V nedeljo ob 8. uri zjutraj so bile vse aktivnosti na severni fronti v Abesiniji prekinjene. Italija je prenehala z vojno vsaj toliko časa, dokler se vrše pogajanja z Ligo narodov glede stalnega miru.

Vrhovni poveljnik laške armade maršal Badoglio se je vrnil iz fronte v Asmaru. Zapovedal je, da se prekini vsako operiranje vojaških zrakoplovov. Ko so laški vojaki zvedeli, da je zaenkrat konec vojnih aktivnosti, so bili vsi iz sebe od veselja.

Toda takoj potem je začela prevladovati bojazen glede dogodkov, ki se bodo pojavili v Evropi. Abesinska vojna se je smatrala za igrarico v očigled strahovite borbe, ki zna izbruhniti med Francijo in Nemčijo ter ostalo Evropo.

London, 8. marca. Diktator Mussolini je dal sporočiti Franciji, da v slučaju, da je Francija napadena od Nemčije, da pride Italija Franciji na pomoč, ker je tako vezana po locarnski pogodbi.

Ko so v Londonu zvedeli, da drži Italija s Francijo, je tudi

Tretino vseh delavcev v Rusiji Ivorijo ženske

Moskva, 7. marca. Državna preračunska komisija je pravkar objavila statistiko, glasom katere je v sovjetski Rusiji ena tretina vseh delavcev v tovarnah in v uradih ženskega spola. Nikjer drugje na svetu ni toliko žensk zaposlenih kot v Rusiji.

V ruskih industrijah je danes zaposlenih 2,677.000 žensk, do čim jih je bilo pred vojno samo 600.000. Ženske v Rusiji so zaposlene tudi v najbolj težavnih industrijah in to pri delih, katerih ne opravljajo v nobeni drugi državi sveta.

Tuji, ki prihajajo v Rusijo na obisk se čudijo mladim dekletom, ki kopljejo jarke, kujejo železo, odvažajo odpadke in hodijo okoli v neznošno umazani in blatni obleki. Na cestnih karah so uslužbene večinoma ženske kot motormani in sprevozniki.

Na ulicah vidite ženske, ki vozijo težko obložene truke, vidite kako selijo težke komade pohištva iz ene hiše v drugo, ženske dobite v premogovnikih, ženske so kovači, zidarji in mizarji, pogrebniški, da celo častniki v armadi. V Rusiji je danes tudi 42.000 ženskih zdravnic.

Policijske ambulance

Sedem mestnih policijskih ambulanc je naredilo lansko leto 10.000 voženj. De 2,280 teh je bilo za ljudi, ki so se ponesrečili. Ostali so bili bolniki, katere je policija prepeljavala iz domov v bolnišnice. Namestnik policijskega načelnika protestira proti temu. Je mnenja, da bi moral oddelek za javno blagostanje prepeljavati bolnike v bolnišnice ne pa policijske ambulance.

* 59.000 poljskih delavcev v Lodzu in okolici je zastrajkalo za večje plače.

angleška vlada zavzela bolj odločno stališče napram Nemčiji. Angleški zunanji minister Eden je apeliral na Hitlerja, da Nemčija umakne svoje čete iz Porenja.

Francija je skoro začela mobilizirati, kar je jako vznemirilo Anglijo. Zunanji minister Eden se je baje izjavil, da če Nemčija ne izprazne Porenja, da bo Anglija prisiljena spreminiti svojo taktiko napram Italiji in odpovedati sankcije.

Minister za zunanje zadeve odputuje v ponedeljek v Pariz, kjer se bo posvetoval z zastopniki francoske vlade. Predno odputuje v Pariz bo nastopil v parlamentu, kjer bo poslaneem razložil trenutni položaj.

Paris, 8. marca. Italijanski poslanik v Parizu je obvestil francosko vlado, češ, da je Italija pripravljena priti na pomoč Franciji in prevzeti vse obveznosti, ki jih ima glasom locarnske pogodbe, pod pogojem, da Francija spremeni svoje stališče glede abesinske vojne.

V francoskih krogih so baje že pripravljene, da stavijo v Genevi predlog, da Liga narodov

Novi naročniki

"Ameriška Domovina" si šteje v čast pridobiti imena sledenih novih naročnikov: Frank Oblak, John Ladavac, Louis Curk, John Zimmerman, Frank Hočevar, Edward L. Puel, Anton Stanich, Mrs. Ana Simončič, Frank Kaluza, Jimmy Slapnik, John Taučar, Joe Ban, John Zaznisk, Louis Lužar, Frank Potrebujes, Jakob Gustinčič, John Zalar, Gertrude Gustin, Frank Sadar, John Klemenčič, Anton Šestan, vsi v Clevelandu. Nadalje pa Michael Rotar, Frank Znidaršič, John Zaletel, vsi v Lorainu, Ohio. Anton Glach, Pueblo, Colo., Frank Poje, Barberton, Ohio, Frank Kenik, Akron, Ohio. Steve Treselič, Pittsburgh, Pa. in Anton Velikanje, Gary, Ind. Številnim novim naročnikom iskrena zahvala. Prepričani smo, da bodo zadovoljni z dnevnikom.

Devet laških delavcev ubitih v avto tovarni

Milan, 7. marca. V Isotta-Franchini avto tovarni je nastala eksplozija, v kateri je bilo ubitih devet delavcev. Tovarna je pozneje pogorela.

Stenografinje

Zvezna civilna komisija naznaja, da dekleta, ki bi rada dobila službo pri zvezni vladi kot stenografinje ali tipistkinje, morajo vložiti tozadevno prošnjo pri civilni komisiji. Prošnja mora biti najkasneje do 18. marca v uradu civilne komisije v Cincinnatiju. Dotične pole dobite lahko v uradu tajnika zvezne civilne komisije v novem poštnem poslopiju.

Trgovska zveza

Vse člane in članice Progressivne trgovske zveze se opozarja na važno sejo v ponedeljek, 9. marca, ob 8. uri zvečer v Slov. Del. Domu. Pridite vsi!

še enkrat pretrese položaj glede sankcij napram Italiji in končno, da se sankcije preklčejo.

Koeln, Porenje, 8. marca. Nad 20.000 nemških vojakov se že nahaja sedaj v Porenju, katera provinca bi morala biti glasom versailleske mirovne pogodbe demilitarizirana. S tem, da je Nemčija poslala svoje vojaštvo v Porenje je prekršila zadnje točke mirovne pogodbe.

Francija je odgovorila Nemčiji s tem, da je poslala v obmejne forte 50.000 nadaljnih vojakov. Le reka Rena sedaj loči Nemce od Francozov, dočim je bilo dosedaj nemško vojaštvo oddaljeno 30 milj od francoske meje.

Belgijska vlada je preklcala dopuste vseh vojakov. Švicarska vlada je pomaknila več regimentov vojaštva proti meji.

Berlin, 8. marca. Nemška armada je vdana Hitlerju. Vojashstvo je zasedbo Porenja sprejelo z največjim veseljem. Vse napeto pričakuje, kaj bodo naredili bivši zavezniki glede Nemčije. Hitler je izjavil, da za nobeno ceno ne gre nazaj.

Abesinci bežijo iz glavnega mesta pred laškimi zrakoplovi

Addis Ababa, 7. marca.—Oblasti v tem mestu so odredile, da mora civilno prebivalstvo bežati iz mesta, ker se pričakuje bombnega napada od strani laških zrakoplovcev. Včeraj so dospeli prvi laški zrakoplovi nad glavno mesto, ki so najbrž preiskovali položaj.

Abesinci pričakujejo, da se bodo Italijani v kratkem vrnili v večjem številu in začeli z bombardiranjem. Mnogo sto ljudi je že pobegnilo iz mesta. Tujezemski poslaniki v Addis Ababi so brzojavili domov in naprošili svoje vlade, da poizvedo, če Italijani v resnici nameravajo bombardirati Addis Ababo.

Nov grob

V Warrensville bolnici je preminul Gideon Duša, stadi 51 let in dobro poznan v naselbini, dasi ni bil našega rodu. Več let je delal v East Ohio Gas Co. in je stanoval pri slovenskih družinah, par let pri Boldanovi družini na 6416 Metta Ave. Ranjki je bil vdovec. Zapuša hčer Ano na 10530 Remington Ave. Truplo pokojnega bo ležalo v pogrebnišnem zavodu A. Grdina in Sinovi. Dan pogreba naznamimo intri.

Plemenit dar

Spčstovana Miss Mary Smrekar, splošno poznana sestra po kojnega collinwoodskega župnika in slovenskega pesnika Rev. Andrej Smrekarja, je darovala za spomenik Simona Gregorčiča iz svojih bornih sredstev lepo svoto \$10.00. Nadalje je dopodljal Gc-podinjki klub na Jutro-m svoto \$2.00. Naši rojaki bi si morali vzeti za vzgled plemeniti dar Miss Smrekarjeve. Odlični in zavedni rojakinji, kot tudi Klubu, iskrena zahvala!

Naši na razstavi

Pretekli četrtek večer se je zbralo 18 zastopnikov in zastopnic k skupni seji, da se kaj ukrene glede udeležbe na ogromni jezerski razstavi, katero priredi letos mesto Cleveland. Navzoč je bil tudi Mr. Gurley, ravnatelj odseka za razne narodnosti. K seji je bil pozvan tudi odbor Jugoslov. kulturnega vrta, pod katerega pokroviteljstvom bi se vršila naša udeležba na razstavi. Za to se bo nadalje zanimal odbor, ki bo storil, kar bo v njegovi moči. Zadeva je taka, da se za začetek potrebuje denar, pozneje bo pa velik dobiček za blagajno Jugoslovanskega kulturnega vrta. Razstaveni odbor bo postavil hiše v slogu, kakor jih vsaka narodnost zahteva in ki spominja na hišo v rojstni domovini. Tu bodo lahko kavarnice, gostilne, restavrant ali trgovine peljane po pristno starokrajsem načinu. Vsi uslužbeni bodo seveda v narodnih nošah. Prodajali se bodo le premeti iz domovine od ribniške piščalke in pipe pa do finih čipk. Jugoslovanski kulturni vrt se zanaša na dobro voljo naroda, da pri tem sodeluje. — A. Grdina, predsednik odbora.

Boj do skrajnosti med voditelji demokratov v Clevelandu

Cleveland. — Burr Gongwer, vodja demokratske stranke v Clevelandu, bo šel do skrajnosti, da porazi pri primarnih volitvah kongresmana Mart. Sweeney, ki je takozvani "uporniški demokrat." Enak boj je napovedal vodja Gongwer senatorju Bulkeleyu.

Gongwer je napovedal boj, potem ko je sklical vse člane eksekutivnega odbora stranke in vrdne načelnike k skupnemu posvetovanju. Enoglasno je bilo sklenjeno, da mora pri primarnih volitvah poraziti "upornika."

Gongwer je izjavil, da organizacija senatorja Bulkeleya, ki se poteguje za zopetno izvolitev Roosevelta, ni drugega kot krinka za rovanje v demokratiški stranki proti sedanjemu voditeljstvu.

Tekom seje eksekutivnega odbora je poročal načelnik pododseka Adam J. Damm, da je on in izredni pododsek skušali uporabiti vsa poštena pota in sredstva, da pride do sporazuma med sedanjim vodstvom stranke in med Bulkeyem in Sweeneyem. Toda slednja dva se za nobeno ceno nočeta podati.

Senator Bulkeley je bil ves rdeč od jeze, kadar je slišal ime Gongwerja, — je pripovedoval Mr. Damm. Napram Sweeneyu se pa letelo psovke kot "izdajalec" od strani mnogih govornikov. Kot znano, bo redna demokratska stranka podpirala za kongresmana v 20. okraju sedanjega šerifa Sulzmanna napram kongresmanu Sweeneyu. V 20. kongresni okraj spada do malega 8000 Slovencev.

Računi za plin

Zadnji čas, da plačate račune za plin je do torka, 10. marca, do 6. ure zvečer v našem uradu. Ako plačate pozneje, zgubite procenke.

* 300 oseb je bilo močno ranjenih v silnem ciklonu v Siciliji, Italija.

Vedno več tujezemcev zahteva državljsanske papirje v Ameriki

Washington, 7. marca. Generalni naselniški komisar za naseljevanje in državljanstvo MacCormack povdarja v svojem letnem poročilu, da vedno večje število tujezemcev zahteva državljsanske pravice.

V fiskalnem letu, ki je bilo končano z dne 30. junija, 1935, so se izdalo nič manj kot 136.524 prvih papirjev, v letu 1934 pa samo 108.079 in v letu 1933 pa celo samo 83.046.

Generalni naselniški komisar MacCormick je mnenja, da so vzroki tega pritiska od strani tujezemcev v Ameriki za pridobitev državljsanske pravice — gospodarske narave. Tujezemci so večinoma izključeni iz dela pri javnih gradnjah, in tudi privatni delodajalci dajejo prednost delavcem, ki so ameriški državljanji.

Predlagano je tudi bilo, da se tujezemci izključijo od relifa, in da dobivajo starostno pokojnino in druge dobrote družabne postavodaje samo ameriški državljanji. To vse sili tujezemce, da se brigajo za državljanstvo.

V letu 1935 je bilo vloženih 131.000 prošenj za drugi papir, in 118.945 tujezemcem je bilaodeljena državljsanska pravica. Odbitih prošenj je bilo le 2.765. Šodišča so nadalje razveljavila 364 državljskih papirjev, ker se bili slednji pridobljeni na sleparski način. Pri tem sleparjanju so pomagali celo zvezni nadniki, katerih je bilo 29 postavljenih pod obtožbo.

V zvezi z agitacijo proti tujezemcem, ki se izvaja v naši deželi, povdarja komisar MacCormack, da tvorijo podlogo teh napadov fantastična pretiravanja. Navadni Amerikanci, ki ni počejen o stvari, si misli, da tujezemci kar trumoma prihajajo v deželo in povzročajo punte tu. Dejansko je pa število novih naselencev skoro brezpomembno, kajti od leta 1931 je odšlo iz Amerike več tujezemcev kot jih je pa prišlo sem.

700 odslovljenih

Direktor javne postrežbe v Clevelandu, Miles Evans, namerava te dni odsloviti kakih 700 delavcev iz mestnih služb. To je takozvano "politično čiščenje." Omenjenih 700 uslužbencev je dobilo svoja dela s posredovanjem znanih councilmanov Finkle, Bundy, Payne in Hubbard. Ker so pa ti councilmani prišli ob politično veljavo, je Burtonova vlada sklenila "očistiti" mestni oddelek za pobiranje smeti in čiščenje ulic in nastaviti svoje pristaje.

Toljak, pijača in kava

Dr. William Robey, profesor na kliniki Harvard univerze, je te dni govoril v Clevelandu glede vpliva tobaka, opojne pijače in kave na človeško srce. Izjavil je, da niti opojna pijača, niti raba tobaka ali kave ne vpliva na srce in njegovo delovanje. Le če oseba v resnici rabí čezmerno tobak, kavo ali opojno pijačo, začne človeški sistem pešati.

Rojenice na obisku

Pri starših Jack in Rose Zelnick, 1139 E. 63rd St., so se oglasile vile rojenice in prinesle malo hčerko. Mati in hčerka se počutita dobro. Deklišče ima matere je bilo Rose Kašič.

"AMERIŠKA DOMOVINA"
AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
 1117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
 Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:
 Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50, Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00, Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
 Za Cleveland, po raznašalci: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
 U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DRBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 58, Mon., March 9, 1936

Iz življenja naših pionirjev

UREJUJE A. G.

Sovjeti pred svetovno kritiko

V pogledu vere sledi boljševik zvesto naukom marksizma. V vsem svojem življenju, v svojih potrebah in zahtevah nima človek drugega namena kakor materialno blagostanje. Duhovnih, religioznih dobrin, ki naj bi človeka osrečevale že na zemlji, zlasti pa v posmrtnem življenju, marksizem ne pozna in tudi ne prizna, ker mu je tudi posmrtno življenje le prazna beseda. Osební, popolni Bog je za njega bajka, katere se bo človek otrešel, čimbolj bo napredoval v znanosti.

Temu protiverskemu naziranjju odgovarja tudi vsa versko cerkvena zakonodaja sovjetske Rusije. Člen 4. ustave iz leta 1925 določa dobesedno isto, kar je vseboval člen 13. ustave iz leta 1918: popolno ločitev cerkve od države. "Z namenom, da se zagotovi ljudem učinkovita svoboda vesti, je cerkev ločena od države, šola od cerkve, obenem pa je vsem državljanom priznana svoboda verskega kakor tudi proverskega udejstvovanja." Ta svoboda pa je čisto drugačna, ako vemo tudi za sklep komunistične stranke, katere volja je, kakor znano, mnogo močnejša kakor pa pisana ustava.

Stranka je že pod vplivom Lenina opustila vsako nevtalnost v pogledu verskega prepričanja in takoj, ko je prišla na oblast, izdala naslednje uradno navodilo svojim pristajšem za delo: "V razmerju do religije se ruska komunistična stranka ne more zadovoljiti s pravkar ukazano ločitvijo cerkve od države, kakor tudi šole od cerkve... Ruska komunistična stranka je namreč prepričana, da bo zavestno udejstvovanje državnega in gospodarskega življenja delovnih mas imelo za posledico, da bodo odmrli tudi vsi verski predsodki. Pod tem vidikom organizira ruska komunistična stranka kar najživahnejšo znanstveno in poučno propagando brezboštva."

"Svoboda vesti," o kateri govori ustava, je v sovjetskih republikah prazna beseda. Država je brezbožna in se na sto in tisoč načinov prizadeva, da razširja brezboštvo med narodom.

Država ne daje političnih pravic nikomur, ki živi od bogočastja, pa naj bi bil katerekoli vere. Tem je vzeta volivna pravica. Duhovniku je prepovedano poučevati verouk in tudi sicer ne sme učiti v šoli in ne sme upravljati nobenega javnega mesta. Država tudi nobeni veroizpovedi ne priznava javnopravnega značaja, zato nobena nima pravice imeti lastno premoženje.

V njenih očeh so le "skupine vernikov," katerim proti odškodnini država prepušča svetišča v uporabo. Vse premično in nepremično premoženje cerkva in njihovih organizacij je postalo državna last. Krajevni sovjeti odločajo o tem, ako in pod kakimi pogoji se vernikom svetišča prepuštuje v uporabo. Pa tudi že sklenjene pogodbe lahko država, ro je, krajevni sovjet, vsak čas spremeni in preklic, ako "ljudstvo" to želi. Ta določba omogoča krajevnim komunističnim činiteljem, da store s cerkvenimi poslopji kar se jim zjubi: ali jih porušijo, spremene v muzeje ali klubske lokale, v dvorane za filmske slike ali karkoli. Kajti "ljudstvo," to je krajevni sovjet 10-15 ljudi, dela in odločuje v imenu ljudstva...

Verska toleranca, ki je poudarjena v ustavi, je le navidezna in prehodnega značaja. Kajti cilj vsemočnega komunistične države ni le, da zahteva vsakega državljana izključno za sebe in da torej poleg sebe ne trpi nobene, tudi ne duhovne oblasti, ampak taka država ima vero za posledico kapitalizma in meščanskega mišljenja, torej izrecno nasprotno in sovražno proletarski državi.

Vse, kar je v zvezi z bogočastjem in religijo, imajo za sovražnika delavske revolucije. Religija se le trpi in sicer toliko časa, dokler se je še bati, da bi takojšnje uničenje vsakega bogočastja moglo dvigniti ljudsko množico proti boljševizmu. Vsako misijonsko delovanje je zato cerkvam najstrožje prepovedano.

Na državnih poslopih, pa tudi v zasebnih lokalih, so vsi verski znaki prepovedani. Prepovedani so tudi cerkveni obhodi, procesije, ako krajevni sovjet ne izda izrecnega dovoljenja. Da veroizpovedi nimajo nobenega tiska, je umljivo. Docela onemogočeno pa je tudi notranje misijonsko udejstvovanje. Veroizpovedim je prepovedano vsako socialno skrbstvo, poučevanje verouka pri osebah pod osemnajstim letom, bodisi v šolah, bodisi v cerkvah. Prestopki se kaznujejo z denarnimi kaznimi, z deportacijo v pregnanstvo ali na prisilno delo, neredko tudi s smrtjo. To pa niso le kazni samo za duhovnike, pač pa n. pr. tudi za starše, ki bi svoje otroke hoteli odvajati od brezbožnega boljševizma. (Pride še.)

Preurne mlekarice umorjene v sovjetski Rusiji

Moskva, 6. marca. Nedavno marskih delavcih in v kratkem tega se je poročalo, da je sovjetska vlada odlikovala več deklet, ki so se odlikovale pri molžnji krav s tem, da so hitro namolžle gotovo količino mleko. To je izzvalo nirižijo pri nekaterih far-

Kdo ne pozna tega originalnega Gorenjca, Frank Sajeveca, naše korenine? Ko boste čitali vse njegove doživljaje, ga boste morali občudovati, kajti on je prehodil več držav ameriške Unije kot malokateri drugi. S svojo pridno roko si je neprestano služil s težkim delom svoj kruh. Tako že v domovini, kot tudi tukaj v Ameriki. Mnogo bridkega in trpkega je prestopal, toda obenem pa tudi mnogo dobrega, tako da se stvar precej izravna.

Frank izgleda navidez precej trd in robat, zelo glasno in trdo govori, toda ima dobro srce in zdravo pamet. Sedaj je star 75 let, pa se še vsega spominja prav iz otroških let. Jako je kratkočasen v pripovedovanju, in vsako stvar natančno razloži.

V mladih letih je služil mnoge gospodarje, male in velike posestnike. Konji so mu bili v največji veselje. Služil je najrajši pri hišah ali župniščih, kjer so meli močne in lepe konje. In kjer je on služil, so konji tudi bili lepi in močni, kadar jih je dobil on v roke. Seve, s konji so pa tudi nepravili. Konji, ki so spočiti in siti, zraven pa še mladi, imajo svoje muhe. Tako so tudi našega Francija spravili pod kočijo. Nekoč so se mu konji splašili, ko je vozil domačega župnika. Gospod se je pobil na roko, da ni mogel tri tedne maševati, naš France je pa tudi nekaj časa šepal. Nekoč se mu je zvrnil voz žita ravno na mostu in preko 100 mernikov pšenice je padlo v vodo. Enkrat so konji blizu črnuč s kočijo orali po gmajni in gozdu kar na svojo roko.

Pa ne smete misliti, da je bila vse to krivda na Franceta. Saj je dostikrat konje obdržal in nekoč je z močno roko obvladal konje in tako reši župnika, da ga je radi tega pohvalilo celo ljubljansko časopisje. Ampak včasih mu pa vsa njegova močna roka ni pomagala, kadar so bili posebno srboriti in presiti, pa spočiti.

Torej pa naj nam sam pove, kaj je delal v domovini, predno je prišel sem v to obljubljeni deželo.

"Rojen sem bil 23. maja in sem star zdaj 75 let. Doma sem iz Srednje vasi, fara Senčur na Gorenjskem. To je eno uro od Kranja, in tri ure je pa do Kamnika. Pri hiši se je reklo pri Zajcu in imeli smo en četr grunta. Očetu je bilo ime Jože, materi Marjeta in so se prej pisali Černe. Oče so nagloma umrli v starosti 44 let, mati pa, ko so bili stari 88 let in 11 dni.

Imel sem štiri brate in tri sestre. Ziva je samo še sestra Helena Kopač v Lužeh. Noben drugi iz naše družine ni šel v Ameriko in tudi meni ni bilo treba iti. Pri starših sem bil do 11. leta, potem sem šel pa služiti v Senčur k Ulčarju. Pasel sem ovce eno leto. Včasih sem do 80 kostrunov lovil po gmajni. Zatem sem šel na Luže, tam sem že avanziral in sem pasel krave. Zatem sem šel pa služiti v Kranj. Tukaj sem bil pa že velik gospod, ker sem imel za oskrbovati do 30 glav goveje živine. Tukaj sem ostal eno leto in pol.

Potem se mi je hotelo pa po svetu, zato sem jo mahnil naravnost v Ljubljano, kjer sem dobil službo pri Jurčku v Gradišču. Tu so imeli mlin, pa tudi krave. Opravljal sem razna domača dela. Od tam sem šel k Tišlerju v Kolodvorsko ulico. Sedaj sem bil že star 18 let.

Potem sem šel pa zopet na kmete in sicer v Dol pri Ljubljani. Tam sem bil zamalega hlapca pri konjih. Tu se je veliko furalo s konji. Dobil sem marsikatero šestico napitnine.

Ko je g. župnik Janez Doležan videl moje lepe konje, me je vprašal, če bi šel k njemu za hlapca. Pa še rad sem šel in ostal tam, dokler nisem moral odriniti k vojakom. Potrjen sem bil k 17. pešpolku. Bil sem dve leti v Ljubljani in eno leto v Hercegovini.

Po treh letih sem se vrnil domov. Služil sem šel na graščino Brdo za 10 gld. na mesec. Od tam sem šel pa k Beričevu m Kovaču, kjer so imeli dva mlina. Jaz sem največ prevajal s konji. Nekaj čez eno leto sem ostal tam. Od tam sem šel pa na Pšato k Tomažu. Tudi tu so imeli mlin. Potem sem šel pa služiti v farovž v Ihan, kjer sem ostal osem let. Potem sem šel v Ljubljano v razne službe.

Sedaj sem bil star 39 let in na misel mi je prišla Amerika. Prijatelj Hribar Tone, ki se je nahajal v Minnesoti, mi je pisal, naj pridem v Ameriko, da bom tam služil po dva dolarja na dan in da bo poleg tega dosti za jesti in za piti. Res me je to pismo premetilo, da sem se odločil za Ameriko. Bolje bi bilo, da ne bi bil šel. Doma sem imel dobre službe in židane čase, četudi sem včasih trdo delal.

Ko danes gledam nazaj na moja leta v domovini, lahko rečem, da bi bilo mnogo boljše zame, da ne bi bil šel nikdar v Ameriko. Zdaj nimam od vsega mojega trpljenja v Ameriki drugega kot da sem star in polomljen in živeti moram od reliefa.

Leta 1899, meseca novembra, sem se odpravil v Ameriko in par dni pred božičem sem dospel na Ely, Minn. Tam mi je prijatelj Tone Hribar preskrbel delo v rudniku. Takrat se je delo lahko dobilo, a jaz nisem šel nič kaj rad živ pod zemljo. Tone je bil doma iz Zelimlja in njegovo sestro Maričko sem jaz "štemal" v starem kraju, a je umrla, predno sva se poročila.

Na Ely sem ostal devet mesecev. Od tam sem šel na Eveleth. To mesto so ravno takrat selili iz nižave na visoko radi rude. Ta selitev je dala ljudem mnogo dela. Tudi na Evelethu sem šel v jamo delat.

Glede temperature je bilo v jami dobro, toda bili so drugi strašni prizori, ki so nam pretresli živce. Takrat niso imeli takih varnostnih naprav kot jih imajo danes. Dnevno je pobilo delavce in tudi po dva na dan. Enkrat se je bila utrgala spenjača, ko smo bili že 1200 čevljev globoko. K sreči jo je ustavila zasilna naprava, kar nas je rešilo gotove smrti. Bilo nas je 16 delavcev, ki smo viseli nad globočino, dokler nas niso rešili. Sama božja previdnost me je pripravila do tega, da sem delo pustil in odšel v Chicago. Mož, ki je dobil delo za menoj, je bil takoj prvi dan zasut in ubit.

Iz Chicaga sem šel v Bradley, Ill. Tam je bila slovenska tovarna za izdelovanje postelj, last bratov Turek. Okrog 250 delavcev je takrat delalo v Turkovi tovarni. Moje delo je bilo, da sem vozil s konji blago na postajo. Ker sem dobival samo \$1.25 za 10 ur, sem se gospodarju pritožil. Ta mi je pa rekel: "Pojdi v Chicago k rudopolnicam in tam boš imel dva dolarja na dan. Za to delo tukaj pa ne plačam več. Če se pa naučiš postelje barvati, boš imel \$2.50 na dan."

Res sem začel potem barvati postelje in zaslužil po \$2.50 dnevno. Turkovo tovarna je zelo napredovala in je pozneje tam delalo do 1000 ljudi. Mr. Turk je bil sicer Kočevar, pa je znal slovensko. (Ko sem jaz

začel trgovino s pohištvo, sem naročil postelje iz Turkove tovarne. Op. pisca).

V Turkovi tovarni sem ostal nekaj nad eno leto. Ker so mi vedno pisarili iz Minesote naj pridem nazaj, sem res šel in sicer na Eveleth in zopet sem šel v jamo.

Tisto leto je začela goreti šuma blizu našega stanovanja. Bilo je mnogo posekanega drevja in ker je bilo ravno v juliju, je bil tak ogenj, da ni bilo mogoče gasiti. Ogenj je dosegel tudi hišo, ki je bila last Mr. Petriča. Iz hiše so se rešili samo ljudje, vse drugo je pogorelo. Tudi mi, ki smo bili tam na stanovanju, smo izgubili vse. Kadar začne tak gozd goreti, je kar za bežati.

Iz Minnesote sem jo umeril v Butte, Mont. Tam so veliki rudniki in več slovenskih družin je bilo tam. Takrat je obiskal tiste kraje predsednik Zed. država Teodor Roosevelt. Vse rudnike si je ogledal.

Od tam sem šel v Rock Springs, Wyo. Tudi tam so rudniki in dosti Gorenjcev je bilo takrat v tisti naselbini. Naj povem, kaj sem doživel tam v teh krajih, kjer viharji napravijo dež iz peska, ki ga dvignejo v zrak. Ravno tako napravi veter pozimi s snegom, da te takoj zasuje in si izgubljen, če nisi v bližini cest ali hiš. Tako se je zgodilo tudi meni.

Nekoč grem iz mesta v oddaljeni kraj, kjer je neki Slovec lastoval mal premogorov. Mogoče bom dobil delo pri rojaku, sem si mislil. Toda nastal je snežni vihar in kmalu sem gazil sneg do kolena. Mračilo se je že, jaz sem imel pa še dolgo pot. Pričelo me je skrbeti, kaj da bo. Vedel sem, da je neke tam malo železniško postajališče, kjer se ustavi vlak le enkrat na dan. Da bi le do tje prišel. Bil sem zelo v strahu, ves prestrašen in trd. Kaj naj storim? Volkovi in kajuti so tulili v daljavi. Kaj bo, če me zavohajo? Napel sem vse moči, da sem gazil zamete, da bi se dokopal do postaje, kjer bi lahko zakuril ogenj.

S silnim trdom se mi je posrečilo, da sem prišel do postaje, kjer sem znesel na kup nekaj prago in si zakuril ogenj. Postajališče je bilo odprto na eno stran in tam sem kuril velik ogenj, ob katerem sem prebil v strahu dolgo noč. Tisti ogenj me je takrat gotovo rešil, da me niso pogrustali voljeje in Francelja bi ne bilo več.

(Dalje prihodnjič)

Baragovo semenišče v Ljubljani

Ljubljana, 14. febr. — Ljubljanski škof prevz. g. dr. Gregorij Rožman je izdal pastirsko pismo za leto 1936. V prvem delu govori o sadovih evharističnega kongresa in o pogostem prejetanju sv. obhajila, v drugem delu pa o veličastni proslavi škofa Friderika Barage v Clevelandu, kjer so mu katoliški Slovenci postavili lep spomenik v kulturnem vrtu. V zvezi s škofom Barago piše g. škof dr. Rožman:

"Naša škofija nima nobenega spomenika škofu Baragi razen skromnega kipa v župnijski cerkvi v Dobrničju, kjer je bil krščen. Dobiti mora tudi pri nas dostojen spomenik. Toda kakšnega? Naša škofija nujno potrebuje novo bogoslovno semenišče. Sedanje je staro, nezdravo in premajhno. Po najnovejših cerkvenih in državnih odredbah bodo morali bogoslovci študirati šest let v bogoslovnem semenišču, torej mora biti za šest letnikov prostora. Tega pa v starem poslopju ni. Povečati se pa ne more. Kaj naj storimo? Ali naj odklanjamo tiste, ki se hočejo posvetiti duhovskemu poklicu, ker

nimamo za vse prostora? To bi bilo škodljivo. Saj še v naši škofiji primanjkuje duhovnikov, da niso vsa dušnopastirska službena mesta zasedena, kakor bi morala biti, povrh pa še tolikanj prosijo izseljenci v Južni Ameriki, Franciji in drugod za slovenske duhovnike. Ako jih jim ne pošljemo pravčasno, se morajo pogubiti. Torej ne preostane drugega, kakor da pozidamo novo bogoslovje, ki bo dosti veliko in bolj zdravo. In to novo bogoslovno semenišče naj bo spomenik škofu Baragi, naj niso ponosno ime: Baragovo semenišče. V njem naj se za bodoča stoletja vzgajajo duhovniki v duhu apostolske gorečnosti, da bodo vsi podobni svetniškemu škofu Baragi in tako vsak njegov živ spomenik.

Seveda porečete, da sedanji čas gospodarske stiske in pomankanja ni prikladen za zidanje tako velikega in drugega zagrada, ker zanj ni denarja, saj ga mnogi še za vsakdanji kruh nimajo. Prav dobro poznam veliko stisko, v kateri živi ves svet. A vedno je še dosti ljudi, ki niso brez vseh sredstev, ki morejo še brez lastne škode Bogu kaj posoditi. Vemo pa tudi, da je največji blagoslov na tistih malih darovih, ki si jih človek tako rekoč odust pritriga, ker so znak velike požrtvovalnosti in ljubezni do Boga. Zveličar je pohvalil mali vdovin dar, s katerim je dala vse, kar je imela, ne pa bogatinov, ki so od svojega izobilja neznaatno malenkost bahavovarovali. Na drugi strani pa je prav v časih brezposelnosti primerno, da se izvršujejo večja dela, pri katerih morejo mnogi zaslužiti vsakdanji kruh. Najboljša podpora brezposelnim je prilžnost za delo in zaslužek. Kako naj dobijo ljudje delo, ako bi se vsi držali načela: v tej gospodarski krizi se ne smejo nobena dela vršiti, za katera se sredstva splošno med ljudstvom pobirajo, saj se pobira to, kar kdo prostovoljno in rad da v veliki in sveti namen. Slovenci v Ameriki so za Baragovo semenišče zložili temeljni kamen. — Zdaj mora domača škofija nadaljevati. Vem, da boste po svojih močeh radi dali za lepi in veliki namen, da postavimo Frideriku Baragi dostojen spomenik, za škofijo pa oskrbimo primerno semenišče. Posebno trkam na sreca tistih, katerim je Bog tudi v teh težkih časih naklonil imetja več kot ga zase nujno potrebujejo. Način zbiranja se bo pozneje razglasil, danes Vam samo povem, da je novo semenišče nujno potrebno. Vso zadevo pa priporočam Vaši pobožni molitvi in prav posebno prosim, da jo vneto priporočate služabniku božjemu Frideriku Baragi."

Z A S. N. D.

Dne 27. februarja se je organiziral Slovenski ženski odsek Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Namen tega odseka je delati za izboljšavo S. N. D. Vabi se vse žene in dekleta, ki so pripravljene delati za korist SND, da pristopite k temu odseku. Pristopnina je prosta.

Sledeči odbor je bil izvoljen: Predsednica, Josie Močnik; podpredsednica, Antonia Zagar; tajnica, Josie Zakrajšek; zapisničarica, Mary Belaj; računsko nadzorice: Mrs. Maren, Louise Hočever in Josephine Mežnaršič. Seje se vršijo vsak drugi petek v mesecu v SND, staro poslopje.

Torej žene in dekleta, pridite in pristopite k temu odseku na prihodnji seji 13. marca. Obenem naznanjam, da bomo imeli Fish Fry v prizidku SND na 20. marca. Vabi se občinstvo.

—J. Z., tajnica.

JUNAŠKA ŽENA

V samotnem svetilniku neda-leč od zaliva San Francisco se je zgodila pretresljiva žalost, v kateri se je čuvajeva žena izkazala za pravo junakinjo. Ko se je nekega poznega večera žena mudila zunaj v kuhinji, je iz čuvajske sobe naenkrat zaslišala prestrašen možev glas: "Luč je ugasnila! Stenilo se je." Žena je brž planila v sobo in tam našla svojega moža, ki je močno ožgan po vsem telesu, ležal na tleh. Njegova obleka je bila vsa ožgana. Plamen, ki je siknil iz ognja, katerega je netil čuvaj, je siknil vanj in mu požgal tudi oči, tako, da je mož oslepel. Čuvaj namreč je moral visoko v stolpu ponoči vedno kuriti velik ogenj, da so ladje ponoči lahko našle pravo smer. Ko je čuvajeva žena Evelino Jost zapazila, kaj se je z možem zgodilo, je naglo pogasila plamene, ki so že začeli lizati pohištvo. Nato je svojega močno poškodovanega moža zavila v toplo odejo, ga zadela na ramo in z njim splezala po dolgi železni lestvi iz stolpa na tla, kjer je odpela čoln in z njim moža odpeljala na obrežje. Obrežna straža je sprejela ponesrečenega čuvaja in ga takoj odpeljala v bližnjo bolnišnico.

Žena pa, zavedajoč se, da je sedaj njena dolžnost skrbeti za ogenj, kateri naj sveti po morju plovečim ladjam, je takoj odveslala nazaj k stolpu. Med potjo je seveda preplakala bridke solze, ko je mislila na svojega moža, toda dolžnost jo je silila v stolp. Morje je bilo viharno in valovi so se igrali z malim čolničkom, kakor z orehovo lupino. Vendar je srečno priplula do stolpa. Splezala je v stolp ter namesto moža vso noč opravljala tisto službo, katero je doslej njen mož dan za dnem, noč za nočjo zvesto opravljal. Drugo jutro so poslali v stolp drugega čuvaja, ki je zamenjal ženo. Žena se je takoj odpeljala v mornariško bolnišnico v San Francisco obiskat svojega ubogega moža. Toda prišla je prepozno; nesrečni mož je ponoči umrl.

Če verjamele al' pa ne

V Ameriški Domovini sem bral, da bodo iz države Missouri premufali v državo Ohio 5000 zajcev, ki naj bi bili v tolažbo ohijjskih lovcev jeseni.

Naj jih le, ampak v kredit in v obrambo ohijjskih zajčkov rečem jaz to, da tako hitrih jih ni na vsem svetu. Tudi Jim to pravi.

Odvetnik in lovec Leo Kushlan pa pravi glede te važne zadeve tole:

"V Ameriški Domovini sem bral, da bo država Ohio importirala 5000 missourskih zajcev in da vlado skrbi, če se bodo v Ohio obnesli. Da ne bo nepotrebnih skrbi, bodž-jaka, tako prijazen in sporoči tozadevnim vladnim organom, da kar se mene tiče, se bodo ti zajci prav dobro obnesli."

Če ima še kdo besedo v tem oziru, naj hitro zine, da ne bo prepozno.

Po Hough Ave., v Clevelandu vozijo štrikare, ki nimajo glajzov ali tračnic. In ker nimajo tračnic, je lahko vsa cesta njihova. Zdaj pa avtomobilisti ne vedo, ali naj se umaknejo tem karam na levo ali na desno in če naj jih prevozijo po levi ali desni strani. Kot znano, normalnih kar s tračnicami, ne smemo prevoziti po levi strani. Torej avtomobilisti zdaj ne vedo, ali so ti vozovi kategorija uličnih vozov, ali so busi ali so avtomobili.

Jaz bi svetoval tistim, ki ne vedo ali bi se umaknili na levo ali desno, da naj vozijo kar po sredi, drugo bo pa samo prišlo.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namikem izvirnika E. Maya

"Pa kdo bi lazil na streho?"
"O, ali se ni že nekdo skril v seno, ki je shranjeno v utici na strehi, in potegnil lestvo za seboj? To mi je bilo sumljivo in zato smo spravili konje v solumo. In če bi jih tudi sto zlezlo na streho, bi nobeden ne prišel v vežo, le njihova trupla bi jutri našli na strehi."

"Ah bi jih bili postrelili?"
"Ne. Čisto mirno bi bili spali. Zanesli bi se na psa, ki straži na strehi."

"Pes vendar ne spada na streho!"
"Pes spada tja, kjer je treba stražiti, in povem ti, da se psi Nemcev prav radi po strehah sprehajajo!"

Pa posvariti bi nas hotel? Pred čem? Nisi še povedal, kakšna nevarnost da nam preti!"

"Enemu naših vaščanov so ukradli lestvo, šel jo je iskat in jo našel prisljenjeno k vaši hiši. Neki tuji ljudje so stali poleg, pa so kaj zbežali. Mislili smo, da so tatovi in da vas hočejo okraštiti, in zato sem prišel, da te posvarim."

"Hvala ti! Pa le miren bodi in spat poidi! Tudi mi bomo spet legli spat, kajti naš hrt ne bo nikogar pustil v hišo."

"Kaj pa če koga ugrizne in raztrga?"

"Enega samega gotovo ne. Naučen je, da ga vrže na tla in drži, dokler jaz ne pridem. Če pa bi še kak drug tak nepredvidnež za njim prilezel na streho, bo seveda prvega pregriznil vrat in se vrgel na drugega."

"O gospod, torej se je že zgodila nesreča!"

"Kako to?"

"Dva sta zlezla na streho!"

"Ali veš to čisto zanesljivo?"

"Čisto zanesljivo!"

"O nezanum, izdal si se! Bil si poleg, ko so nas hoteli tatovi napasti! Kaj si naj mislimo o tebi in o tvoji gostoljubnosti?"

"Nisem bil poleg. Drugi so mi pravili."

"Torej pa je bil tisti poleg, ki ti je prišel pravit!"

"Ne. Tudi on je le od drugih zvedel."

"To je vseeno! Tisti, ki je prvi drugemu povedal, tisti je bil gotovo poleg!"

Pa kaj vobče to mene briga? Nikomur nisem dovolil, da bi smel laziti po moji strehi, in če je kdo kljub temu to storil, naj sam poskrbi, da bo in kako bo spet prišel s strehe! Lahko noč, nezanum!"

"Torej ne boš šel gledat na streho?"

"Se mi prav nič ne ljubi."

"Pa vsaj jaz naj grem!"

"Pojdi! Dovolim ti. Ti nisi tat in si prišel k meni le, da me posvariš. Toda varuj se psa! Če te opazi, bo zadavil tistega, ki je morebiti že na strehi, in vrgel tebe na tla."

"Puško imam!"

"Pes je hitrejši ko ti! In ustreliti mi ga ne smeš, ker ni maš dovolj denarja, da bi ga plačal."

"Gospod, pojdi ti z menoj! Občinski predstojnik sem in dolžnost mi velevala, da pogledam, kaj se je zgodilo."

Če si službeno prišel k meni na obisk, potem seve pojdem s teboj na streho."

Šel sem naprej po lestvi, predstojnik je lezel za menoj.

Na strehi se je ozrl krog sebe in zagledal mrtvega Kurda. Spodaj na cesti je še vedno stala gosta gruča ljudi.

"Gospod, tule nekdo leži!" je dejal.

Stopil sem bliže. Sklonil se je in ga pregledal.

"Pri moji glavi mrtve je! O gospod, kaj je storil tvoj pes!"

"Kaj je storil?—Svojo dolžnost in nič drugega! Ne obtužaj ga, hvali ga! Tale človek

je pač mislil napasti lastnika hiše in ni slutil, da stanujejo nocoj v njej ljudje, ki se ne bojijo ne tatov ne morilcev."

"Kje je pa pes?" je vprašal. Pokazal sem nanj in predstojnik je prestrašen vzkliknil: "Gospod, nekdo leži pod njem! Poklič psa v stran!"

"Tega seveda ne bom storil. Ampak povej možu, naj se ne gane in naj ne zine besedice, sicer je po njem!"

"Saj vendar ne bo vso noč takole ležal!"

"Tegale mrtvega človeka ti bom izročil. Tale živi vsiljivec pa bo zaenkrat moj!"

"Zakaj?"

"Za talca si ga bom pridržal. Če se še kdo drzne priti na streho, mu bo pes pregriznil vrat."

"Pa jaz ga zahtevam nazaj!"

"In jaz ga bom obdržal!"

"Jaz sem nezanum in ti zapovem, da mi tega človeka vrneš."

"Pusti tisto poveljevanje! Ali hočeš vzeti s seboj tegale mrtvega človeka ali ne?"

"Oba bom vzel, mrtvega in živega!"

"Nočem biti neusmiljen in zato ti obljubim, da bom tegale človeka rešil iz njegovega nevarnega in neprijetnega položaja ter ga vzel k sebi v našo hišo. Pa če nas kdo napade, ga kratkoma ustrelišmo."

Tedaj mi je položil roko na ramo in dejal resno:

"Ze tale, ki ga je tvoj pes ugriznil, že ta zahteva krvno osveto! Ali Nemci ne poznajo krvne osvete?"

"Kako moreš govoriti o krvni osveti? Pes je temu človeku pregriznil vrat. Tak slučaj ne zahteva krvne osvete!"

"Zahteva jo, kajti kri je tekla in pes, ki ga je ugriznil, je tvoj!"

"Če je stvar taka, pa tebe vobče nič ne briga! Sam si dejal, da so bili tatovi tuji!"

"Prav zato me briga, kajti kri je tekla v moji vasi in sorodniki umorjenega bodo zahtevali njegovo kri tudi od mene in od mojih ljudi. Vrni mi oba!"

"Le mrtvega ti vrnem!"

"Molči!" se je tedaj jezno zadržal. "Zapovem ti, da mi vrneš oba! In če ne ubogaš, te bom k pokorščini prisilil!"

"Kako neki misliš to narediti?" sem ga zelo prijazno vprašal.

"Lestva sloni ob hiši. Moji ljudje bodo prišli in te prisilili, da boš moral oba izročiti!"

"Pozabil si na eno! Spodaj v hiši so štirje, ki se nikogar ne bojijo. In tu gori sem jaz s svojim psom."

"Pa tudi jaz sem tukaj!"

Nasmehnil sem se.

"Ti? Tebe pač prav kmalu lahko spravim nazaj na cesto pogledj!"

Še preden se je prav zavedel, sem ga prijel za desno ramo in za levo bedro ter ga dvignil v zrak.

"Gospod!" je zatulil.

Postavil sem ga spet na tla.

"Vidiš! Čisto lahko bi te bil vrgel na cesto! In kdo bi te bil branil? Pa se bahaš, da me boš k pokorščini prisilil!"

Pojdi sedaj in povej svojim ljudem, kaj vse si videl in slišal!"

"Torej mi ne daš tistega človeka?"

"Zaenkrat ne."

"Pa obdrži tudi mrtvega! Plačal bo njegovo življenje!"

Obrnil se je. Ni splezal v vežo, ampak naravnost po lestvi na cesto.

(Dalje prihodnjaj)

1936	MARC	1936
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUSTVENIH PRIREDITEV

MARC

14.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ, privatna zabava v prizidku S. N. Doma.

15.—Srbska atletska društva, koncert v avditoriju S. N. Doma.

22.—25.—Razstava pohištva A. Grdina in Sinovi v avditoriju S. N. Doma.

21.—Klub Ljubljana priredi godovanje vseh Jožetov in Pepe v Slovenskem društvenem domu na Reher Ave.

23.—Prosvetni klub S. N. Doma, predavanje v spodnji dvorani.

26.—Prosvetni klub in Čitalnica. Theodore Andrica kaže slike iz Jugoslavije.

27.—Mr. Andrica kaže evropske filme v avditoriju S. N. Doma.

28.—Dramsko društvo Ivan Cankar ponovi igrav v avditoriju S. N. Doma.

29.—Društvo Cvetiči Noble priredi veselico in zabavo s plesom v Slov. društvenem domu v Euclidu.

29.—Srbski Melody radio program, koncert v avditoriju S. N. Doma.

APRIL

12.—Klub O-Pal, ples v avditoriju S. N. Doma.

12.—Dramsko društvo Verovšek, igra v Slov. Del. Domu na Waterloo Rd.

12.—Slovensko pevsko društvo Soča priredi na velikonočno nedeljo igro in koncert v Slovenskem domu na Holmes Ave.

12.—Klub O-Pal, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

18.—23d Ward Democratic Club, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

18.—Roomy Knights, ples v Slov. Del. Domu na Waterloo Road.

18.—23d Ward Democratic Club, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

19.—Društvo Comrades št. 566 SNPJ, ples v avditoriju S. N. Doma.

19.—Društvo Cvet priredi koncert v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

19.—Godba Bled koncert v Slov. Del. Domu na Waterloo Rd.

19.—Oltarno društvo fare sv. Vida priredi zabavni večer z večerjo v novi šoli ob 7:30.

19.—Dr. Marije Vnebovzete št. 103 J. S. K. J., praznuje 25-letnico svojega obstanka v Slov. Domu na Holmes Ave.

19.—Društvo Comrades št. 566 SNPJ, proslava 10-letnice v avditoriju S. N. Doma.

25.—Pevsko društvo Javornik iz Barbertona priredi koncert in ples v dvorani društva Domovina na 14. cesti v Barbertonu.

25.—Društvo Napredke št. 132 J. S. K. J. Jednote priredi plesno veselico v Slov. društvenem domu na Reher Ave.

25.—Dr. Brooklyn, št. 135 S. N. P. J., priredi plesno veselico v spodnji dvorani v Sachsenheim dvorani na 7001 Dennison Ave.

25.—Interlodge League banket v prizidku S. N. Doma.

25.—Društvo Ilirska vila, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

26.—Samostojni pevski zbor Zaria, koncert v avditoriju S. N. Doma.

26.—Velika prireditve fare sv. Vida, ko se bo oddal nov Terraplane avtomobil v dvorani pod novo cerkvijo sv. Vida.

26.—Samostojni pevski zbor Zaria, koncert v avditoriju S. N. Doma.

MAJ

2.—Navi pevski zbor "Slovan" priredi prvi koncert v Slov. društvenem domu na Reher Ave.

3.—Prva obletnica mladinskega zbora "Kanački." Koncert in lepa domača zabava v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

3.—Društvo A. M. Slomšek št. 16 SDZ, šaloigra "Tri sestre," v Knausovi dvorani.

9.—Društvo Ložka Dolina, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

10.—Materinski klub šole sv. Vida priredi igro in ples v Knausovi dvorani.

10.—Mladinski pevski zbor "Črički" priredi koncert na Materinski dan v S. N. Domu na 80. cesti.

10.—Podružnica št. 49-S. Z. Zveze, priredi Materinsko proslavo v Slovenskem društvenem domu na Reher Ave.

10.—Klub zapadnih slovenskih društev priredi veselico s programom v obeh dvoranah Sachsenheim na 7001 Dennison Ave.

10.—Jugoslovanski veterani, razvije zastave v S. N. Domu.

17.—Zajednički dan H. B. Zajednice, proslava v avditoriju S. N. Doma.

17.—Koncert pevskega zbora Zvon priredi koncert v S. N. Domu na 80. cesti.

22.—Presvetni klub S. N. D., otvori razstavo Peruškovih slik in učencev v spodnji dvorani S. N. Doma.

23.—Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ, priredi plesno veselico v novi šoli sv. Vida.

23.—Solska predstava S. N. Doma v avditoriju. V spodnji dvorani razstava slik.

24.—Oltarno društvo fare sv. Vida priredi zabavni večer z večerjo v novi šoli sv. Vida ob 7:30.

24.—Društvo Euclid št. 29 S. D. Z., priredi piknik na prostori Društvenega doma v Euclidu.

24.—Prosvetni klub S. N. D., razstava Peruškovih slik in učencev v spodnji dvorani S. N. D. Zadnji dan razstave.

30.—Svatba Mr. John Brancel v spodnji dvorani S. N. Doma.

31.—Klub Prijatelji narave piknik na Stuškovu farmi.

31.—Jugoslovanski radio klub, koncert v avditoriju S. N. Doma.

JUNIJ

14.—Skupni mladinski pevski zbori priredijo ogromni koncert na vrtu Slov. društvenega doma na Reher Ave.

7.—Društvo Združeni Bratje št. 26 S. P. Z., ima piknik na Stuškovu farmi.

14.—Ženski odsek Zadrugne zveze priredi piknik na Stuškovu farmi v Wickliffe, Ohio.

14.—Društvo Zvon ima svoj piknik v Maple Gardens.

14.—Pevsko društvo Zvon priredi piknik v Maple Gardens.

21.—Slovenska godba Bled priredi piknik na Stuškovu farmi.

21.—Društvo Cvet priredi piknik pri Zornu na Bradley Rd.

25.—Društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi banket, domačo veselico in ples v Slovenskem domu na Holmes Ave.

28.—Društvo Na Jutrovem št. 477 SNPJ priredi piknik na Zornovi farmi na Bradley Rd.

28.—Piknik društva Clevelandski Slovenci št. 14, S. D. Z.,

na Stuškovu farmi.

28.—Slovensko podporno društvo Kranj priredi svoj piknik na Močilnikarjevi farmi.

Julij

5.—Društvo Tabor št. 139 S. N. P. J., priredi piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

5.—Možje dr. Najsv. Imena fare sv. Kristine priredijo piknik na Stuškovu farmi.

12.—Društvo Složne Sestre št. 120 SSPZ priredi piknik na Stuškovih farmah v Wickliffe.

12.—Piknik 12 Slovenske zadruge na Močilnikarjevi farmi.

19.—Društvo Woodmen Circle, Waterloo Grove št. 110, piknik na Stuškovu farmi.

19.—Društvo Danica št. 34 S. D. Z. priredi piknik na Zornovih prostorih na Bradley Rd.

26.—Društvo Washington št. 32, Z. S. Z., piknik na Stuškovu farmi.

28.—Slovensko podporno društvo Kranj priredi svoj piknik na Močilnikarjevi farmi.

AVGUST

16.—Društvo Brooklynski Slovenci št. 48 S. D. Z., priredi piknik pri Zornu na 4388 Bradley Rd.

AVGUST

16.—Piknik Slovenske šole S. N. D. na Močilnikarjevi farmi.

30.—Podružnica št. 32 S. Z. Z. obhaja 7-letnico obstanka v šolski dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

14. septembra 1936 se prične konvencija Jugoslovanske Katoliške Jednote v avditoriju S. N. Doma.

Oktober

25.—Koncert mladinskega pevskega zbora Slavčki v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

Novembra

22.—Koncert pevskega društva Zvon v S. N. Domu na 80. cesti.

IZ DOMOVINE

—Najlepši kraji Gorenjske uničeni. Strahoviti orkan, ki je tu divjal, ni prizanesel tudi predvdorski občini, ki je izrazito gozdna občina na Gorenjskem. Uničeni so skoro vsi gozdovi, posebno v ravni, kar pa jih je v višjih legah, se niti ne more ugotoviti radi globokega snega in previsoke lege. Slika po gozdovih je obupna. Vse križem ležijo izruvana drevesa, smreke in borovci, lesa ne bo mogoče porabiti za trgovino, ker je po večini ves razklan v trske. Isto sliko nudijo naši sadovnjaki. Vsa odrasla drevesa so poruvana in v celni občini v prihodnjih 20 letih ne bo nobenega pridelka po sadovnjakih. —Prebivalci, posebej na revni sloji, so naravnost obupani, ker jim je s hiš odneslo skorjo vso streho, sedaj pa so v strahu še pred slabim vremenom, da jim ne bi dež uničil še istega, kar jim je pustil vihar. Po približni cenitvi škoda, ki jo trpi naše ljudstvo, v težke milijone. Orkan je prizadejal največjo škodo v noči 4. na 5. februarja, prenehal pa je šele na 8. februarja. Sedaj je prilika, da oblasti v dejanju pokažejo svojo naklonjenost do državljanov, ki so skozi leta in leta zvesto in vestno izpolnjevali svoje državljanske dolžnosti, pa so sedaj kljub svoji pridnosti in podjetočnosti zašli v tak obupen položaj, da jih more samo javna pomoč rešiti. Naše ljudstvo upravičeno pričakuje, da se bodo merodajni činitelji potrudili, da država tudi v tej ljudski nesreči in v teh pokrajinah doseže svoj namen, ki je v tem, da se s skupnimi sredstvi pomaga, kadar je posameznik brez moči.

—V Ljubljani je umrl Anton Dermota, poštni ekspeditor v pokoku.

—Nesreče in poškodbe. V rudniku v Zagorju je odletel pri delu kos železa v levo roko 27-

letnemu kovaškemu pomočniku Vladimiru Tavčarju iz Toplice ter mu jo razmesaril. —V Dobrunjah je nekdo pretepel z železno osjo 23-letnega zidarkega pomočnika Franca Lebna z Bizovika ter mu zlomil desno roko. —Na Igu je bil pretepen 23-letni Alojzij Markun, zasebnik iz Podgorice. Nekdo ga je med prepirom s tako silo vrgel ob tla, da si je Markun zlomil desno roko.

—Smrt drvarja pod bukvijo. V Cubru v Prekmurju so podirali staro bukev. Pri tem je 45-letni vinčar Matija Vihar prišel po nesrečnem naključju pod vejevje, ki ga je s tako silo podrlo na tla, da je nezavesten obležal na tleh. Ponoči pa je umrl za smrtnimi poškodbami.

DNEVNE VESTI

Zopet streljanje v jugoslovanskem parlamentu

Belgrad, 7. marca. Milan Arnavtović, član jugoslovanskega parlamenta, ki pripada k vladni opoziciji, je včeraj osebno napadel in žalil člane vlade, zlasti pa ministrskega predsednika Stojadinovića. Vladni poslanci, razžaljeni radi ponovnih napadov, so se vrgli proti Arnavtoviću, toda slednji je potegnil revolver in začel streljati. Toda nihče ni bil ranjen.

Mesto v uporu radi odslovitve učitelja

Alameda, Cal., 7. marca. Mestna vlada je odslovila ravnatelja mestnih šol Williama Padena, in nastal je skoro punt v mestu. 4.500 dijakov na višjih šolah je nemudoma zaštrajkalo in učencem so se pridružili starejši ljudje. Nabirajo se podpis, da se prežene iz urada župana Hansa Roebke in več mestnih councilmanov. 13.000 oseb se je pridružilo protestu. Ljudje so se zbrali zvečer v mestnem parku in so zažgali slike vseh mestnih uradnikov, ki so odgovorni za odpust šolskega ravnatelja. Zakaj je bil ravnatelj šol odpuščen, se ne poroča, toda na njegovo mesto je bil imenovan neki profesor iz Stanford univerze, katerega je priporočil bivši predsednik Hoover.

Tekom štrajka ne bo plačeval hišne najemnine

New York, 7. marca. Langdon Post, ki je mestni komisar za tenement poslopja v New Yorku, je pisal lastnikom hiše, kjer stanuje in kjer se vrši štrajk hišnih uslužbencev, da ne bo plačal toliko časa najemnine, dokler ne bo štrajk poravnal.

Post pravi, da ni vzel stanovanja v najem, da bi vsak dan korakal 14 nadstropij navzgor in navzdol. Post dolži lastnike hiš, da se nalašč zoperstavljajo uniži hišnih uslužbencev. Štrajk bi bil lahko že poravnal, če bi bili lastniki hiš pri volji.

MORSKI RAZBOJNIK

A. S.

"In tale Severna zvezda na glasem, v katerem je zvenel naši desni strani pomeni, da skoraj sled sarkazma. "I saj jadramo zdaj severno, severo — ste vendar rekli, kapetan Blood, zapadno ali morda zapadno, za — da je Mr. Pitt navigator."

"Ker pač ni boljšega pri roki," se je Mr. Blood zasmel. "Zdaj pa sem pripravljen stati z njim sto zlatih osmakov, da je tisto-le tam-le Severna zvezda."

"Ob teh besedah je dvignil roko ter namenoma pohipala med otokoma Tobago in Grenado, jadrajoc proti Curacao. Blood Pittu priznal, da če bi cao. Ako bi bila to res naša sedanja smer, bi morali imeti To Severno zvezdo na naši levici."

Mr. Blood je bil takoj zbujen iz svoje brezbrčnosti. Hotel je baš nekaj reči, ko je padla svetloba na krov, ki je prihajala Severkozi odprta vrata kabine, v katerih se je pojavil Don Diego, ki je pristopil k njima. Kapetan Blood je značilno pomelknil Pittu. Nato se je obrnil k Donu Diegu ter ga nago-

voril v angleščini, kakor je deloval vedno, kadar so bili drugi navzoči. "Don Diego, ali ne bi morda vi razsodili o nekem malem nesporazumu med nama?" je rekel skoraj veselo kapetan Peter Blood. "Glejte, Mr. Pitt in del, je kapetana Blooda pomiljaj se namreč prerokava, katero od teh dveh zvezd je Severna zvezda."

"Če je tako, Don Diego, ali "Tako?" je rekel Spanec z mi hočete torej povedati, zakaj

je naša smer — ko je vendar Curacao naš cilj — takšna, kakršna je?"

Spet ni bilo niti najmanjše zadrege pri Donu Diegu. "Da, povsem upravičeno vprašujete," je dejal in vzdihnil. "Menil sem, da ne bo tega nihče opazil. No, bil sem pač nekoliko prepovršen. . . . Površna observacija. . . . To je zmerom tako pri meni. Vselej sem si namreč svoje stvari preveč gotov. Ko sem danes računal s kvadrantom, sem izprevidel, da jadramo za pol stopnje preveč južno, tako da je Curacao zdaj skoraj severno pred nami. To je bil tudi vzrok, ki je povzročil zamudo. Ampak jutri bomo dospeli tja."

To pojasnilo ni pustilo nobene dvoma več, da morda Don Diego ne igra poštene igre.

Ko je Don Diego odšel spet s krova, je kapetan Blood priznal Pittu, da je bilo naravnost nesmiselno, ker ga je sumnil.

Kapetan Blood je namreč še vedno imel svoje iluzije, iz katerih pa se je naslednjega dne nenadoma zbudil. . . .

Prišedši na krov še pred sončnim vzhodom, je kapetan Blood uzrl pred seboj kopno zemljo, prav kakor je bil Don Diego prejšnjega dne obljubil.

V razdalji desetih milj se je vlekla dolga obrežna črta. Zroč nanjo, je kapetan Blood namršil obrvi. Nikdar si ni namreč mislil, da je Curacao otok takih proporcij.

Ko se je zatem ozrl po morju, je opazil veliko galejo, ki je plula nekoliko na desno, približno štiri milje od obale. Ladja je morala biti po vsej priliki prav tako velika, če ne celo večja, kakor je bila njegova. Ko jo je opazoval, je videl, da je izpremenila svojo smer in jadrala zdaj naravnost proti njim.

Na prednjem krovu one ladje je bilo kakih dvanajst mornarjev, katerih glas in smeh je že prinašal veter do ladje Cinco Llagas.

"Glejte," je rekel takrat mehak glas za njegovim hrbtom, "tamle je obljudljena dežela, Don Petro."

V tem glasu je bilo toliko pikrosti, da se je Peter Blood nenadoma obrnil ter pogledal v obraz Donu Diegu, ki je stal za njim.

"Kakor vidim, najdete mnogo zadovoljstva ob pogledu na to kopno," je rekel Blood.

"Kakopak!" je odvrnil Spanec ter si mel roke, ki so se za poznanje tresle, kakor je opazil Blood. "To je pač zadovoljstvo in zadoščenje mornarja."

"Ali pa izdajice — torej: katterega?" Blood mu je povsem mirno stavil to vprašanje. Nato je dvignil roko, jo iztegnil v

smeri proti obali ter vprašal: "Kakšna dežela je to? Ali boste morda toliko drzni, da mi boste hoteli navtežiti, da je to otok Curacao?"

Ob teh besedah je stopil neje dejal in vzdihnil. "Menil sem, da ne bo tega nihče opazil. No, bil sem pač nekoliko prepovršen. . . . Površna observacija. . . . To je zmerom tako pri meni. Vselej sem si namreč svoje stvari preveč gotov. Ko sem danes računal s kvadrantom, sem izprevidel, da jadramo za pol stopnje preveč južno, tako da je Curacao zdaj skoraj severno pred nami. To je bil tudi vzrok, ki je povzročil zamudo. Ampak jutri bomo dospeli tja."

To pojasnilo ni pustilo nobene dvoma več, da morda Don Diego ne igra poštene igre.

Ko je Don Diego odšel spet s krova, je kapetan Blood priznal Pittu, da je bilo naravnost nesmiselno, ker ga je sumnil.

Kapetan Blood je namreč še vedno imel svoje iluzije, iz katerih pa se je naslednjega dne nenadoma zbudil. . . .

Prišedši na krov še pred sončnim vzhodom, je kapetan Blood uzrl pred seboj kopno zemljo, prav kakor je bil Don Diego prejšnjega dne obljubil.

V razdalji desetih milj se je vlekla dolga obrežna črta. Zroč nanjo, je kapetan Blood namršil obrvi. Nikdar si ni namreč mislil, da je Curacao otok takih proporcij.

Ko se je zatem ozrl po morju, je opazil veliko galejo, ki je plula nekoliko na desno, približno štiri milje od obale. Ladja je morala biti po vsej priliki prav tako velika, če ne celo večja, kakor je bila njegova. Ko jo je opazoval, je videl, da je izpremenila svojo smer in jadrala zdaj naravnost proti njim.

Na prednjem krovu one ladje je bilo kakih dvanajst mornarjev, katerih glas in smeh je že prinašal veter do ladje Cinco Llagas.

"Glejte," je rekel takrat mehak glas za njegovim hrbtom, "tamle je obljudljena dežela, Don Petro."

V tem glasu je bilo toliko pikrosti, da se je Peter Blood nenadoma obrnil ter pogledal v obraz Donu Diegu, ki je stal za njim.

"Kakor vidim, najdete mnogo zadovoljstva ob pogledu na to kopno," je rekel Blood.

"Kakopak!" je odvrnil Spanec ter si mel roke, ki so se za poznanje tresle, kakor je opazil Blood. "To je pač zadovoljstvo in zadoščenje mornarja."

"Ali pa izdajice — torej: katterega?" Blood mu je povsem mirno stavil to vprašanje. Nato je dvignil roko, jo iztegnil v

vite niti lasu na njegovi draženi glavi!"

To njegovo svarilo je bilo skrajno potrebno. Ob misli, da bodo morali zamenjati eno suženjstvo z drugim, so Bloodovi ljudje pobesneli in bi bili najraje Španca raztrgali na ko-

se. "Prasec! Ti prekleti, umazani pirat! In ti, praviš, da si mož čisti!" ga je psal Peter Blood.

Toda Don Diego ga je samo gledal in se mu smejal.

"Ti si me podcenjeval," govoril je angleško, da so ga lahko vsi razumeli. "Povedal sem ti, da se smrti ne bojim, in to sem ti tudi dokazal. Toda nisi me razumel, ker si pač povsem preprost angleški pes!"

"Irski, prosim!" ga je kapetan Blood popravil. "Kaj pa tvoja častna beseda, ti španska svinja?"

"Mar si mislil, da sem ti dal častno besedo zato, da bom pustil to svojo krasno ladjo v tvojih rokah in v rokah tvoje ne-

Al Smith lovi ribe v Floridi. Gotovo si išče zaželenega odpočitja, predno bo šel v boj proti ponovni izvolitvi Roosevelta.

Paul Redfern, ameriški avijatičar, ki je leta 1927 poletel iz Brunswick, Ga. v Rio de Janeiro in se je spotoma izgubil v džungli, je najbrže še pri življenju in se nahaja pri nekem indijanskem rodu, kot se poroča iz Južne Amerike. Vendar vesti niso potrjene.

snage, da boste z njo napadali Spance? Ha, ha!" Don Diego se je široko zasmel. "Bedak! Lahko me ubijete. Nič za to!" Svoje delo sem opravil temeljito. Prej ko v eni uri boste španski ujetniki, in ladja Cinco Llagas bo spet lastnina Španije."

"Čakaj!" je nenadoma rekel kapetan Blood, se obrnil na peti ter stopil proti ograji, kjer so se mu pridružili Hagthorpe, Wolverstone in topničar Ogle. Molče so od tam strmeli pre-

ko vode na ono ladjo. Jadrala Blood. "Če bi bilo. . . "

je tako naglo, da je morala kmalu doseči stran njihove ladje. "Prej ko v pol uri," je rekel kapetan Blood, "bodo pričeli

udarjati izstrelki na naš krov." "Nič zato! Saj se znamo boriti!" je zarežal enooki orjak.

"Boriti!" je zarežal Blood. "S to peščico mož, ki jih imamo, — komaj dvajset ljudi? Ne, preostaja nam samo ena pot. Treba jih je pripraviti, da je vse v redu na našem krovu, da smo mi Španci in da nas puste svojo pot."

"In kako je to mogoče?" je vprašal Hagthorpe. "Saj ni mogoče," je rekel Blood. "Če bi bilo. . . "

Nenadoma je utihnil ter se zagledal preko zelene vode. Tedaj pa se je oglašil Ogle ter

rekel: "Sarkastično: kapetan Blood, "bodo pričeli (Dalje prihodnjic)

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE MAMICE

Helen Simončič

Ki je za vedno zaspala, od vseh objokovana, dne 9. marca 1934.

Oj prekmalu so odnesli v jamo črno tje našo ljubo, drago mater, grenke so solze.

Mirno spavaj, dobra mati, v večnem tam snu, enkrat bomo se združili pri ljubemu Bogu.

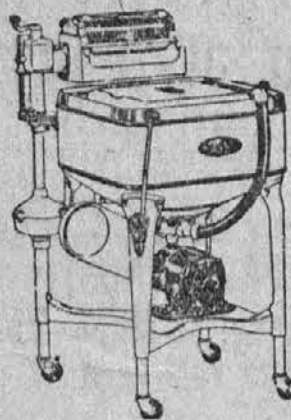
Zalujoči ostali:

MATT ARKO ROSE, ANGELA, MIMI, FRANK.

EDWARD in JEAN, otroci.

Cleveland, Ohio, 9. marca 1936.

Zakaj je MAYTAGOV ČEBER delan iz olitega aluminija

Cene so zdaj

ČUDOVITO NIZKE

Napravijo se lahki pogoji

Model 110
MAYTAG
s porcelanastim
emajliranim čebrom
je samo
\$69.50

MANDEL HARDWARE

15704 Waterloo Road

KEnmore 1232

HOW MANY TIMES MUST I
TELL YOU TO PULL THE PLUG
BEFORE YOU LICK THIS NEW
CREAM BEATER?

La Vee Kilman iz Texasa meri s puško, ki je služila lovem še leta 1822 v lovu na bivolce. Na puški je tudi 37 zarež, kar znači, da je puška poslala toliko življenj s tega sveta, najbrž Indijancev.

1936 IZLETI V JUGOSLAVIJO

IZ NEW YORKA

VELIKONOČNA

ODPLUTJA

BREMEN 3. aprila

EUROPA

20. MAJA

BREMEN

14. JUNIJA

Hitri vlak ob parniku v Bremerhaven zajameli udobno potovanje v Ljubljano.

Za pojasnila se obrnite na

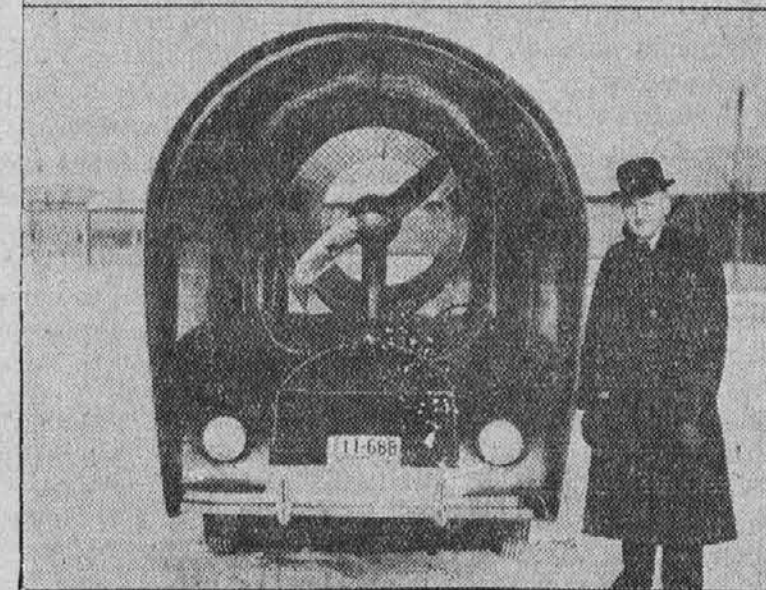
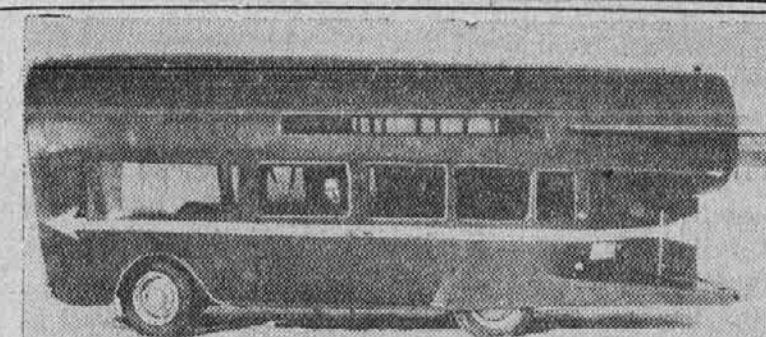
AUGUST KOLLANDER COMPANY

6419 St. Clair Avenue

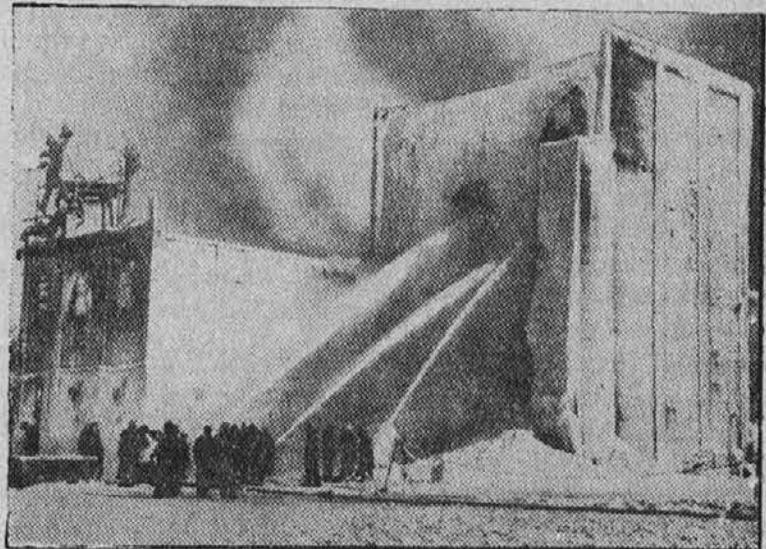
Cleveland, Ohio

HAMBURG-AMERICAN LINE NORTH GERMAN LLOYD

Thomas M. Finely iz St. Louis, Mo. je napravil izum, ki bo napravil pri večjih zrakoplovih velike spremembe, če se iznajdba obnese. Nos zrakoplova bo namreč rotel in zrak ki ga vsesajo propelerji, bo šel skozi odprtino in zadel iz zrakoplova. Iznajdba je poskusil na naravnem traku, kot kaže slika.

Ko so ognjegasci gasili v Detroitu neko poslopje, je bilo takrat zelo mrzlo in toplomer je kazal 10 stopinj pod ničlo. Voda je sproti zmrzovala, kakor hitro je prišla iz cevi gasilcev. Tako gasilci niso bili v stanu pogasiti ognja in škoda je bilo \$100,000.